

M U

^AIOWMZBA OI WOŁAM /..Aj

5

; 12. 03, 2013

WYROK I -a t^J N g

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITeJtOTSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie

IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Małgorzata Balcerak-Tkacz

Sędziowie SO Bożena Murawska- Kołota

SO Anna Wrembel-Woźniak (spr.)

Protokolant: asystent sędziego Karolina Ilkowska - Urbańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2013r. w Warszawie

sprawy z odwołania wykonawcy Comp. S.A. w Warszawie

przeciwko zamawiającemu Skarbowi Państwa- Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych w Warszawie
o zamówienie publiczne

na skutek skargi zamawiającego Skarbu Państwa- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych w Warszawie od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w
Warszawie z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt KIO 2028/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt 1 oddala odwołanie; w pkt 2 kosztami postępowania obciąża odwołującego Comp. S.A. w Warszawie, na poczet których zalicza kwotę 7.500 (siedem tysięcy pięćset) złotych uiszczoną przez odwołującego;

II. zasądza od Comp. S.A. w Warszawie na rzecz Skarbu Państwa-Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie kwotę 1.200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed tutejszym Sądem Okręgowym.

ta, otygmale właściwe uodpisj
zgodno^.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 października 2012r. Krajowa Izba Odwoławcza (KIO) uwzględniła odwołanie wykonawcy COMP S.A. w Warszawie na czynność zamawiającego Skarbu Państwa-Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie w postaci odrzucenia oferty ww. wykonawcy i nakazała zamawiającemu unieważnienie dokonanych czynności wyboru oferty oraz odrzucenia oferty odwołującego oraz dokonanie ponownej czynności oceny ofert i wyboru oferty. Orzeczono także o kosztach postępowania.

KIO uznała, że zamawiający naruszył przepis art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010r., Nr 113, poz. 759) -dalej Pzp-przez odrzucenie oferty odwołującego za treść nieodpowiadającą SIWZ, pomimo wypełnienia przez tę ofertę warunków równoważności oraz naruszył art. 7 ust. 1 ww. ustawy tj. zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zdaniem KIO przepisy art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 5 Pzp w przypadku, gdy zamawiający opisuje przedmiot zamówienia między innymi za pomocą specyfikacji technicznej określonego wyrobu (określonego producenta) nakazują dopuścić rozwiązania równoważne. Zdaniem KIO zamawiający w SIWZ opisał przedmiot zamówienia w sposób wskazujący na jednego producenta, w takim przypadku powinien dopuścić oferty równoważne i określić kryteria spełnienia warunków równoważności, czego nie uczynił. Biorąc powyższe pod uwagę KIO uznała, że odrzucenie oferty było nieprawidłowe, zamawiający powinien powtórzyć czynność wyboru ofert, w tym wziąć pod uwagę ofertę odwołującego jako ofertę równoważną.

Od powyższego wyroku skargę złożył zamawiający zarzucając naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 82 ust. 3 i art. 7 Pzp, art. 29 ust. 3 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 2 i art. 7 Pzp, art. 29 ust. 1 Pzp, art. 30 ust. 5 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 2 i art. 7 Pzp oraz art. 189 ust. 2 pkt 6 w zw. z art. 11 ust. 8, 180 ust. 2 Pzp. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył:

Skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, trafnie wywodzi skarżący, że KIO dopuściła się naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, ponieważ uznała, że oferta odwołującego COMP

S.A. w Warszawie nie podlegała odrzuceniu jako sprzeczna z SIWZ. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie jednoznacznie wskazuje, że ww. oferta jest sprzeczna z pozycją 7 załącznika nr 1 do SIWZ, nie spełnia bowiem określonych tam wymogów co do wymiarów i wagi zamawianego urządzenia. Wymagania dotyczące wymiarów i wagi były- zdaniem Sądu Okręgowego-jednoznaczne i nie budziły wątpliwości.

Należy też wskazać, że sama KIO uznała, że oferta odwołującego COMP S.A. w Warszawie jest merytorycznie sprzeczna z poz. 7 załącznika nr 1 do SIWZ. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp odrzucenie oferty w przypadku, gdy jej treść nie odpowiada treści SIWZ jest nie tylko prawem, ale i obowiązkiem zamawiającego.

A zatem, skoro oferta COMP S.A. w Warszawie była sprzeczna z SIWZ, odrzucenie jej przez zamawiającego było prawidłowe.

Nie można zgodzić się z KIO, że zamawiający powinien dopuścić ofertę COMP S.A. w Warszawie jako ofertę równoważną. KIO uznała, że obowiązek taki wynika z przepisów art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 5 Pzp. Wbrew wywodom KIO w sprawie niniejszej nie znajduje zastosowania ani przepis art. 29 ust. 3 Pzp, ani tym bardziej przepis art.30 ust. 5 Pzp.

Przed wszystkim należy wskazać, że przepis art. 29 ust. 3 Pzp wprowadza obowiązek dopuszczenia rozwiązań równoważnych w przypadku opisanego przedmiotu zamówienia przez

wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Słusznie wskazuje skarżący, że pojęcia znaku towarowego, patentu, pochodzenia jako mające swoje znaczenie prawnicze nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Opisywanie przedmiotu zamówienia za pomocą znaku towarowego, patentu lub pochodzenia, jest możliwe tylko wtedy, jeśli jest to uzasadnione specyfiką przedmiotu zamówienia i zamawiający nie może opisać przedmiotu zamówienia za pomocą dokładnych określeń (art. 29 ust. 3 Pzp). W niniejszej sprawie był możliwy i został zastosowany opis przedmiotu zamówienia w sposób precyzyjny i jednoznaczny, zgodny z art. 29 ust. 1 Pzp. Dlatego też cytowane przez KIO postanowienie pkt 3.5. SIWZ nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.

Oczywiste jest też, że zamawiający nie posługiwał się normami, aprobatami technicznymi, specyfikacjami technicznymi czy technicznymi systemami odniesienia, o których mowa w ust. 1-3 art. 30 Pzp, a zatem nie miał obowiązku dopuszczania rozwiązań równoważnych, o których mowa w ust. 4 tego przepisu (a nie w ust. 5, jak wskazywała KIO). Słusznie podnosi skarżący, że w przepisie tym mowa jest o normach, aprobatach technicznych, specyfikacjach technicznych i technicznych systemach odniesienia, które mają swoje znaczenie prawnicze, nie zaś o każdej specyfikacji technicznej rozumianej np. jako sporządzony przez zamawiającego opis przedmiotu zamówienia czy opis producenta. W konsekwencji, przez błędną interpretację przepisów art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 5 KIO błędnie uznała, że zamawiający zobowiązany był dopuścić rozwiązania równoważne do opisywanych w załączniku nr 1 do SIWZ.

Okoliczność, na którą powołała się KIO, jakoby opis przedmiotu zamówienia (w zakresie określenia maksymalnych wymiarów i wagi zamawianego urządzenia) wskazywał na jednego producenta mogłaby jedynie stanowić o sprzeczności SIWZ z art. 29 ust. 2 Pzp, co jednak nie może stanowić przedmiotu badania w niniejszej sprawie z uwagi na treść art. 180 ust. 2 Pzp. Jedynie na marginesie można podnieść, że wbrew jednoznacznej konstatacji KIO w tym zakresie, nie zostało udowodnione, że tylko jedna przenośna drukarka fiskalna na rynku spełnia podane przez zamawiającego w SIWZ wymogi co do wymiarów i wagi.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 198f ust. 2 zd. 1 i ust. 5 Pzp.

orygmaie właściwe podpisy

zpodność

Ltszu.lq zez